

pe 13. 04 2009

Broj: Us-10920/2005-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E !

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Smiljana Mikuša kao predsjednika vijeća, Ante Galića i Dubravke Markt kao članova vijeća, te više sudske savjetnice Biserke Špoljar kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja HT-Hrvatske telekomunikacije d.d. Zagreb, protiv odluke tuženog Hrvatske agencije za telekomunikacije, klasa: 344-01/05-01/47, ur.broj: 376-05-02-15 od 24. listopada 2005., radi obnove postupka u predmetu izmjene Standardne ponude za usluge međusobnog povezivanja, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 25. veljače 2009.,

presudio je

Tužba se uvažava.

Poništava se Odluka Hrvatske agencije za telekomunikacije, klasa: 344-01/05-01/47, ur.broj: 376-05-02-15 od 24. listopada 2005.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom tuženog tijela ostavljena je na snazi Odluka istog tijela, klasa: 344-01/05-01/316, ur.broj: 376-05-02-12 od 12. rujna 2005., a kojom se pak mijenja Odluka istog tijela, klasa: 344-01/05-01/47, ur.broj: 376-05-12 od 28. lipnja 2005., kojom je izdana suglasnost tužitelju na Standardnu ponudu za usluge međusobnog povezivanja HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za telekomunikacijske operatere i davatelje usluga s dozvolom za pružanje javne govorne usluge u nepokretnoj mreži u Republici Hrvatskoj od 23. lipnja 2005.

Tužitelj pobija zakonitost odluke tuženog tijela iz svih razloga propisanih odredbom članka 10. stavka 1. točke 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima. U bitnome iznosi činjenično stanje u svezi donošenja Odluka tuženog tijela od 28. lipnja, 12. rujna i 24. listopada 2005. Zatim navodi kako su Odluke koje donosi tuženo tijelo upravni akti sukladno Zakonu o općem upravnom postupku, dok prema Zakonu o telekomunikacijama protiv odluka, rješenja i zaključaka tuženog tijela nije dopuštena žalba, ali se može

pokrenuti upravni spor. U tom smislu ukazuje kako tuženo tijelo prije donošenja odluke mora omogućiti svakoj stranci da se izjasni o bitnim činjenicama za donošenje odluke. Također ističe kako je Odluka tuženog tijela od 28. lipnja 2005. po svojoj pravnoj prirodi rješenje sukladno Zakonu o općem upravnom postupku, a navedeno rješenje postalo je konačno dostavom stranci (tužitelju), obzirom da protiv istog nije dopuštena žalba, a istekom roka od 30 dana od dana dostave stranci (tužitelju) i pravomoćno u upravnom postupku, no međutim, takvo rješenje je temeljem samog dispozitiva ograničenog trajanja jer je na snazi do 31. prosinca 2005. Citirajući odredbu članka 265. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, napominje kako je u konkretnom slučaju došlo do povreda procesnih odredbi, za što u nastavku tužbe iznosi svoje razloge. Tako smatra da prve tri pretpostavke iz članka 265. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku nisu ispunjene. Zaključno naglašava kako je svojim tužbenim navodima nesporno ukazao na povrede postupovnog prava od strane tuženog tijela, pa stoga drži da takove povrede predstavljaju razlog za poništenje odluke tuženog tijela. Slijedom svega navedenog, predlaže Sudu da se tužbu uvaži i poništi pobijanu odluku u cijelosti, te da se predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženo tijelo, u opširnom odgovoru na tužbu, protivi se svim navodima tužbe kao neosnovanima i pritom se očituje po točkama tužbe. Tako u pogledu činjeničnog stanja navodi da je tužitelj primio odluku na propisan način. U pogledu povreda procesnih odredbi ističe kako je neosnovano tužiteljevo tumačenje kojim se osporavaju ovlasti tuženog tijela koje su mu omogućene Zakonom o telekomunikacijama, ograničavajući ih odredbama Zakona o općem upravnom postupku. Osim toga, glede procesnih povreda smatra kako su i ostali navodi tužitelja neosnovani, za što u nastavku odgovora na tužbu iznosi svoje razloge. Naime, smatra kako Agencija može u svako doba i bez obzira na postojeći zakonodavni okvir uskladiti, te nadalje bez ograničenja, po svojoj slobodnoj ocjeni usklađivati svoje rješenje sa zakonom i podzakonskim propisima, pri tome svakako vodeći računa o javnom interesu kojemu to novo rješenje ne bi smjelo biti protivno. Zaključno navodi kako su zapravo svi tužbeni navodi neosnovani, te posebno naglašava kako je tužitelju omogućeno aktivno sudjelovanje u postupku koji je prethodio donošenju Odluke od 24. listopada 2005., čime smatra kako su u cijelosti ispoštovane odredbe Zakona o telekomunikacijama. Slijedom svega navedenog, predlaže Sudu da se odbije tužba tužitelja kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Ocjenjujući zakonitost pobijane odluke u granicama zahtjeva iz tužbe, pri čemu, sukladno članku 40. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 53/91, 9/92 i 77/92), sud nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud nalazi da se pobijanu odluku ne može ocijeniti zakonitom.

Prema članku 258. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91 i 103/96 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), na podlozi podataka pribavljenih u prijašnjem i u obnovljenom postupku, nadležno tijelo donosi rješenje o stvari koja je bila predmet postupka, i njime može prijašnje rješenje koje je bilo predmet obnove ostaviti na snazi ili ga zamijeniti novim. U ovom drugom slučaju, a s obzirom na sve okolnosti pojedinog slučaja, tijelo može prijašnje rješenje poništiti ili ukinuti.

Prema članku 265. stavku 1. istog Zakona, ako je pravomoćnim rješenjem stranka stekla kakvo pravo, a tijelo koje je donijelo to rješenje smatra da je u tom rješenju nepravilno primijenjen materijalni zakon, može rješenje ukinuti ili izmijeniti radi njegova usklađivanja sa zakonom samo ako stranka koja je na temelju tog rješenja stekla pravo na to pristane i ako se time ne vrijeđa pravo treće osobe. Pristanak stranke obavezan je i za izmjenu na štetu stranke pravomoćnog rješenja kojim je stranci određena obveza.

Dakle, uvjet za ukidanje ili mijenjanje rješenja po osnovi citirane zakonske odredbe jest pristanak stranke. Ovaj pristanak mora biti izričit i jasan i ne može se pretpostaviti.

Iz sadržaja spisa predmeta proizlazi kako je tuženo tijelo donijelo Odluku, klasa: 344-01/05-01/47, ur.broj: 376-05-12 od 28. lipnja 2005., o davanju suglasnosti na Standardnu ponudu za usluge međusobnog povezivanja HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za telekomunikacijske operatere i davatelje usluga s dozvolom za pružanje javne govorne usluge u nepokretnoj mreži u Republici Hrvatskoj od 23. lipnja 2005. Navedena odluka, koja je dostavljena tužitelju krajem lipnja 2005. godine, protekom roka od 30 dana od dana dostave, postala je konačna i pravomoćna u smislu članka 13. stavka 4. Zakona o telekomunikacijama („Narodne novine“, broj: 122/03 do 70/05), kojim je propisano da protiv odluka, rješenja i zaključaka Vijeća Agencije nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Iz sadržaja spisa predmeta dalje proizlazi kako je tuženo tijelo donijelo novu Odluku, klasa: 344-01/05-01/316, ur.broj: 376-05-02-12 od 12. rujna 2005., kojim se mijenja naprijed navedena Odluka tuženog tijela od 28. lipnja 2005. i tužitelju se određuje izmjena Standardne ponude. Iz sadržaja spisa predmeta također proizlazi kako je povodom zahtjeva tužitelja za obnovu postupka glede izmjene Odluke od 12. rujna 2005., tuženo tijelo utvrdilo postojanje uvjeta za obnovu postupka i obnovilo postupak u dijelu na koji se tužitelj u zahtjevu poziva, ali je pobijanom Odlukom od 24. listopada 2005., ostavilo na snazi Odluku od 12. rujna 2005.

No međutim, razmatrajući spise predmeta, ovaj Sud ne može prihvatiti pravilnim zaključak tuženog tijela da je zakonito postupljeno kada je Odlukom od 12. rujna 2005. izmijenjena ranija Odluka od 28. lipnja 2005., jer temeljem odredbe članka 265. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, ne postoji jasan i izričit pristanak stranke (sada tužitelja) da se izmijeni rješenje na osnovi kojega je ona stekla određeno pravo. Nepravilnost, odnosno nezakonitost izmijenjene odluke nije od utjecaja na drugačije rješenje ovog upravnog spora jer Sud cijeni zakonitost pobijane odluke u svezi s razlozima za postupanje po ovlastima iz članka 265. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, a za takovo postupanje u konkretnom slučaju nisu ispunjeni propisani uvjeti.

Također valja istaknuti kako su postupovna pravila za obnovu postupka precizno regulirana odredbama Glave XV. Zakona o općem upravnom postupku, a u sudskoj je praksi dosljedno izraženo stajalište da se stranci, u obnovi postupka, mora omogućiti sudjelovanje i to već prilikom odlučivanja o dopustivosti obnove (kojom prilikom stranka može istaknuti prigovore s obzirom na nadležnost, propisani rok, a posebice s obzirom na konkretan obnovni razlog iz odredaba članka 249. Zakona o općem upravnom postupku.

Kako u konkretnom slučaju nije postupljeno prema tim procesnim pravilima, odnosno tužitelju nije omogućeno sudjelovanje na način kako to propisuje naprijed navedena odredba, to niti dio pobijane odluke, što se odnosi na obnovu postupka, nije zakonit.

Stoga, i bez obzira na ostale činjenične navode tužitelja, u postupku obnove radi izmjene Standardne ponude za usluge međusobnog povezivanja, grubo je povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa je Sud temeljem ovlaštenja iz članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, riješio kao u dispozitivu.

Tuženo tijelo će donijeti novo rješenje pridržavajući se po odredbi članka 62. istog Zakona pravnog shvaćanja suda i njegovih primjedaba glede postupka.

U Zagrebu 25. veljače 2009.

Zapisničarka:
Biserka Špoljar, v.r.

Predsjednik vijeća:
Smiljan Mikuš, v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. HT-Hrvatske telekomunikacije d.d. Zagreb, Zagreb, Savska cesta 32
2. Odvjetnik Hrvoje Ladan, Zagreb, Alexandera von Humboldta 4b, sa spisom.

Za točnost otpравka - ovlaštени službenik

Ida Balent
Ida Balent